

Gluma svemu daje pravu čar

Nemanja Gavrilov je rođen 1989. godine. Osnovnu školu je završio u Starčevu da bi dalje školovanje nastavio u pančevačkoj gimnaziji, društveno jezički smer. Školovanje je završio diplomiranjem novinarstva na Fakultetu političkih nauka. Radio je u emisiji "Medijska vrteška" na Radio Beogradu (popularna "202."). Član je dve glumačke trupe, sarađuje sa Ateljeom mladih u Pančevu i član je amaterskog pozorišta koje odnedavno funkcioniše u Domu kulture u našem mestu.

Interesantan životni put. Kako je on počeo?

- Detinjstvo sam proveo u devedesetim godinama prošlog veka što godina mog rođenja i govori. Loša situacija u zemlji koja se raspada uticala je na nas decu iako nismo baš najbolje shvatili situaciju koja je direktno uticala na naše detinjstvo. Mene je, nekako od malena, privlačila umetnost. Voleo sam da gledam stare, crno-bele filmove. Majka mi je redovno čitala bajke što je uticalo kasnije na moje odrastanje. Voleo sam kao dete da glumim neke scene iz filmova pred porodicom što je kasnije primetila moja učiteljica Sneža Filipović koja mi je davala uloge u mnogim školskim predstavama. Sećam se da sam sa drugarima iz razreda za vreme odmora spremao predstave koje bismo kasnije prezentovali razredu ili na školskim priredbama.

Koliko je ljubav prema glumi imala uticaja na Vaše odrastanje?

- Ljubav prema glumi je imala uticaja u mom detinjstvu, kroz školovanje a i danas ima veliki uticaj na mene. Nakon završetka osnovne škole odlučio sam da upišem gimnaziju kako bi na kraju završio glumu. Na sreću, u gimnaziji sam upoznao vršnjake sličnih razmišljanja sa kojima sam osnovao glumačku trupu "Kaleidoskop" koja i danas funkcioniše. Sećam se da nam je prva predstava bila "Šest lica traže pisca", Luidžija Pirandela, koju smo odigrali u Studentskom domu u Pančevu. Počeli smo da dobijamo podršku sa svih strana, a danas trupa broji preko 40 članova. To su: muzičari, glumci, plesači, pevači... Svake godine odigramo neki mjuzikl.

Oprobali ste se i sa mjuziklom?

- Najveći uspeh smo imali sa mjuziklom "Lotrek", na kome su sarađivali stručni ljudi koji su obraćali pažnju na najmanje sitnice. Nekoliko puta smo punili salu Kulturnog centra u Pančevu i u Beogradu. Uporedo sa glumačkom trupom u Pančevu jedan sam od osnivača glumačke trupe "Feniks" u Beogradu, kasnije, kada sam upisao Fakultet političkih nauka. Ovoga puta imao sam čast da sarađujem sa ljudima iz cele Srbije. Trupa je funkcionisala nekoliko godina ali sada radimo na tome da se ponovo okupimo.

Imate iskustvo u radu na radio emisijama?

- Pošto sam upisao novinarstvo sticajem okolnosti sam praksu imao u Radio Beogradu na programu radija "202", a kasnije sam i dve godine radio na istom radiju u emisiji "Medijska vrteška". Često sam čitao priloge iz kulture a neretko sam sa kolegama imao slobodu da sami pripremimo priloge koji bi ušli u programsku košuljicu. Ponekad mi je zapala uloga da odradim

Napisao Goran Milošević
utorak, 07 oktobar 2014 13:45

prevode ukoliko bi se na programu emitovao intervju na nekom stranom jeziku. Pojavljivao sam se i u nekim domaćim serijama kao statista a ponekad i odglumio kratku ulogu ukoliko bi to scenario zahtevao.

Član ste amaterskog pozorišta koje postoji u Starčevu?

- Odnedavno postoji amatersko pozorište u Starčevu čiji je osnivač Dom kulture a vodi ga Mikica Petronijević, profesionalni glumac. Kada je cela priča pokrenuta direktor Doma kulture Dalibor Adamov me je pozvao da se pridružim glumačkoj ekipi. Naravno da sam odmah prihvatio a od svih dosadašnjih priča ova u Starčevu mi je najdraža jer sam pobornik ideje da Starčevo treba da ima sve. Imali smo već jednu predstavu u Velikoj sali Doma kulture koja je prošla prilično dobro. Trenutno spremamo predstavu "Sumnjivo lice" od Nušića, koja će trajati sat i dvadeset minuta. U pitanju je puno rada za celu glumačku ekipu ali mislim da među svima nama vlada zdrava pozitivna atmosfera i da ćemo uspeti da dorastemo svim zadacima koji su pred nama. Trenutno paralelno sa probama u amaterskom pozorištu imam probe sa Mikicom Petronijevićem gde spremamo dečije predstave čiji je junak Ekoslav. Priča je edukativnog karaktera a znamo da decu na vreme treba uputiti na pravi put.

Kako sebe vidite u budućnosti?

- Voleo bi da u budućnosti budem profesionalni glumac ali sam svestan da je to skoro nemoguće. Kao prvo nisam uspeo da upišem glumu zbog ogromne konkurencije a i to je diskutabilno dali je u pitanju realna konkurencija ili nešto drugo. Sebe vidim kao novinara u nekom od medija, pisanog ili televizijskog, sasvim je sve jedno. Shvatam težinu zadatka i to da je novinarski posao težak pa čak sa sobom nosi i dozu rizika u zavisnosti kojom se granom novinarstva bavite, ali generalno voleo bi da radim posao u struci. Gluma i pozorište su moji ostvareni snovi pa makar bili u dozi amaterizma, znam da ću se dogod sam živ baviti glumom.